



Megemlékezés Márkus Lászlóról

32 éves volt, amikor szépen felfelé ívelő pályáján itthagyt bennünket, örökre eltávozott szép, harmonikus életet élő családjától. A növényi biokémia volt lelkesedésének köre és ennek rohamosan fejlődő tudománykörében ilyen fiatalon is nagy tájékozottságot mutatott fel. Még egyetemi hallgató korában megkezdte a növénybiokémiai kísérletezést a Műegyetem Mezőgazdasági Karának Mezőgazdasági Kémiai Intézetében, ahol doktori értekezését dolgozta ki. Ekkor figyelhettem meg fáradhatatlan lelkesedéssel átizzott tanulni vágyását, kitűnő kísérletezési készségét és teljesen eredeti gondolkozását. Már akkor megmutattak benne a vérbeki kutató tulajdonságai. Érdeklődését nemcsak a szigorúan tudományos irány kötötte le, hanem a gyakorlati célok felé is tekintett. Tudományos dolgozataiban különösen a növényi fehérjeanyagcserével, így doktori értekezésében a búzaliszt egy fehérjefrakciójával, foglalkozott. Később munkatársakkal együtt megvizsgálta a nitrogén megoszlását és az aminosav összetételt (Növénytermelés, 2. 117. 1953.), valamint az amiláz és foszfátáz aktivitását fejlődő borsó-

magban. A gabona késői nitrogén-fejtrágyázásának hatását (Agrokémia és Talajtan 1. 437. 1952.), a permetező trágyázás alkalmazását (Agrokémia és Talajtan 1.425. 1952.), magvak csírázás-gátlását (Agrár tudomány, 2.150. 1950). Munkáiban többször felhasználta a papírkromatográfiát és ebben az irányban valóságos iskolát fejlesztett ki, mint az Agrokémiai Kutató Intézet Biokémiai Osztályának vezetője. Ezzel az eljárással dolgozta ki levelek színanyagainak szétválasztását (Agrokémia és Talajtan, 1. 291. 1952.).

Mind e munkákban nagy segítségére volt alapos tájékozottsága a tudományos világirodalomban.

Tudományos munkái közben sokféle más teendőt is vállalt. Így osztálya vezetésén kívül működött a Tudományos Akadémia bizottságában és előadóként az Agráregyetemen, továbbá egész sor tudományos intézménnyel is összeköttetést tartott fenn. Élénk részt vett folyóiratunk megalakításában és szerkesztői bizottságában. Két szovjet munka magyar kiadásának sajtó alá rendezését végezte. Mind e sokoldalú működése állandóan tágította látókörét, hasznára vált osztálya működésének, újabb és újabb közhasznú kutatási tárgyak felvetésére ösztökölte. Osztályának minden kutatója kísérleteit naponta figyelemmel kísérte és gyakran kíségette munkájuk esetleges fennakadásából egy-egy ötlettel, gondolattal. Intézkedéseit az osztály fejlesztésére, helyettesével együtt, a legnagyobb csendben, észrevétlenül tette meg. Az ember egyszerre csak azon vette észre magát, hogy valami régen áhitott műszer, vegyszer, segítség már ott is van.

A legutóbbi időben alkalma nyílt két külföldi tanulmányutat is tennie, az egyiket Moszkvába, a másikat Bulgáriába. Meglátogatta mind a két ország nevezetesebb laboratóriumait, tanulmányozta munkakörüket, személyes kapcsolatokat szerzett és új eljárásokat sajátított el.

Mind ez a szerteágazó intenzív tevékenység természetesen minden idejét — amellyel nagyon gazdaságosan tudott bánni — lekötötte. Ezért folytatta munkáját csaknem naponta késő estig. Így még családjától is gyakran megvonta azt a kevés időt, amelyet vele tölthetett volna.

Szép tudományos jövő várt reá, és ezt törte ketté a váratlan, hirtelen, kérlelhetetlen halál.

DOBY GÉZA